

Odmiana zaimków osobowych

Liczba pojedyncza

Mianownik = Wołacz	ja	ty	on	ona	ono
Dopełniacz	mnie	ciebie / cię	jego / niego / go	jej / niej	jego / niego / go
Celownik	mnie / mi	tobie / ci	jemu / niemu / mu	jej / niej	jemu / niemu / mu
Biernik	mnie	ciebie / cię	jego / niego / go	ją / nią	je / nie
Narzędnik	mną	tobą	nim	nią	nim
Miejscownik	mnie	tobie	nim	niej	nim

Liczba mnoga

Mianownik = Wołacz	my	wy	oni	one
Dopełniacz	nas	was	ich / nich	ich / nich
Celownik	nam	wam	im / nim	im / nim
Biernik	nas	was	ich	je / nie
Narzędnik	nami	wami	nimi	nimi
Miejscownik	nas	was	nich	nich

Zaimki pytające

Zaimki pytające wskazują na podmiot lub jego właściwości, o które pytamy, np.: kto?, co?, jaki?, który?

Odmiana zaimka kto

Mianownik = Wołacz	kto	co
Dopełniacz	kogo	czego
Celownik	komu	czemu
Biernik	kogo	co
Narzędnik	kim	czym
Miejscownik	kim	czym

Odmiana zaimka co

Odmiana zaimka jaki

Liczba pojedyncza

Przypadek	r. męskoos	r. niemęskoos
Mianownik = Wołacz	jacy	jakie
Dopełniacz	jakich	
Celownik	jakim	
Biernik	jakich	jakie
Narzędnik	jakimi	
Miejscownik	jakich	

Liczba mnoga

Przypadek	r. męski	r. żeński	r. nijaki
Mianownik = Wołacz	jaki	jaka	jakie
Dopełniacz	jakiego	jakiej	jakiego
Celownik	jakiemu	jakiej	jakiemu
Biernik	jakiego	jaką	jakie
Narzędnik	jakim	jaką	jakim
Miejscownik	jakim	jakiej	jakim

Odmiana zaimka który

Liczba pojedyncza

Przypadek	r. męski	r. żeński	r. nijaki
Mianownik = Wołacz	który	która	które
Dopełniacz	którego	której	którego
Celownik	któremu	której	któremu
Biernik	którego	którą	które
Narzędnik	którym	którą	którym
Miejscownik	którym	której	którym

Liczba mnoga

Przypadek	r. męskoosobowy	r. niemęskoosobowy	
	Mianownik = Wołacz	którzy	które
Dopełniacz	których		
Celownik	którym		
Biernik	których	które	
Narzędnik	którymi		
Miejscownik	których		

Odmiana zaimków mój, twój

Krótsze formy (np. ma, me, mej, twe) mają charakter książkowy i są używane rzadko.

Liczba pojedyncza

Przypadek	r. męski	r. żeński	r. nijaki
Mianownik = Wołacz	mój, twój	moja/ma, twoja/ twą	moje/me, twoje/ twe
Dopełniacz	mojego/mego, twojego/twego	mojej/mej, twojej/twej	mojego/mego, twojego/twego
Celownik	mojemu/memu, twojemu/twemu	mojej/mej, twojej/twej	mojemu/memu, twojemu/twemu
Biernik	mojego/mego, twojego/twego	moją/mą, twoją/twą	moje/me, twoje/twe
Narzędnik	moim/mym, twoim/twym	moją/mą, twoją/twą	moim/mym, twoim/twym
Miejscownik	moim/mym, twoim/twym	mojej/mej, twojej/twej	moim/mym, twoim/twym

Liczba mnoga

Przypadek	r. męskoosobowy	r. niemęskoosobowy	
	Mianownik = Wołacz	moi, twoi	moje/me, twoje/twe
Dopełniacz	moich/mych, twoich/twych		
Celownik	moim/mym, twoim/twym		
Biernik	moich/mych, twoich/twych	moje/me, twoje/twe	
Narzędnik	moimi/mymi, twoimi/twymi		
Miejscownik	moich/mych, twoich/twych		

Odmiana zaimków jego, jej, ich

Te zaimki nie odmieniają się – mają taką samą formę dla wszystkich rodzajów i przypadków.

Liczba pojedyncza

Liczba mnoga (wszystkie rodzaje)

r. męski	r. żeński	r. nijaki		
jego brat	jej mama	jego brat		ich rodzice
jego siostra	jej wnuczek	jego siostra		ich siostra
jego rodzice	jej rodzeństwo	jego rodzice		ich dziadkowie

Odmiana zaimków nasz, wasz

Liczba pojedyncza

Przypadek	r. męski	r. żeński	r. nijaki
Mianownik = Wołacz	nasz, wasz	nasza, wasza	nasze, wasze
Dopełniacz	naszego, waszego	naszej, waszej	naszego, waszego
Celownik	naszemu, waszemu	naszej, waszej	naszemu, waszemu
Biernik	naszego, waszego	naszą, waszą	nasze, wasze
Narzędnik	naszym, waszym	naszą, waszą	naszym, waszym
Miejscownik	naszym, waszym	naszej, waszej	naszym, waszym

Liczba mnoga

Przypadek	r. męskoosobowy	r. niemęskoosobowy	
	Mianownik = Wołacz	nasi, wasi	nasze, wasze
Dopełniacz	naszych, waszych		
Celownik	naszym, waszym		
Biernik	naszych, waszych	nasze, wasze	
Narzędnik	naszymi, waszymi		
Miejscownik	naszych, waszych		

Zaimki wskazujące

Zaimki wskazujące odnoszą się do pojęć lub ich cech, które poznaliśmy wcześniej z kontekstu. Np. zaimki ten, ta, to odmieniamy jako przymiotniki. Używamy ich do wyróżnienia osoby lub przedmiotu z pewnego większego zbioru osób lub przedmiotów.

Odmiana zaimków ten, ta, to

Liczba pojedyncza

Przypadek	r. męski	r. żeński	r. nijaki
Mianownik = Wołacz	ten	ta	to
Dopełniacz	tego	tej	tego
Celownik	temu	tej	temu
Biernik	tego	tę	to
Narzędnik	tym	tą	tym
Miejscownik	tym	tej	tym

Zaimek zwrotny się (siebie)

Zaimka zwrotnego łączymy z czasownikami. Używamy go wtedy, kiedy podmiot wykonał czynność sam na sobie, tzn. jeżeli podmiot i przedmiot jest ten sam. Zaimek się nie ma formy mianownikowej i używa się go w tej samej formie w liczbie pojedynczej i mnogiej. Dłuższej formy siebie używamy wtedy, kiedy na zaimek kładziemy nacisk wypowiedzi.

Odmiana zaimka się (siebie)

Mianownik = Wołacz	-
Dopełniacz	się / siebie
Celownik	sobie
Biernik	się / siebie
Narzędnik	sobą
Miejscownik	sobie

Liczba mnoga

Przypadek	r. męskoos	r. niemęskoos
Mianownik = Wołacz	ci	te
Dopełniacz	tych	
Celownik	tym	
Biernik	tych	te
Narzędnik	tymi	
Miejscownik	tych	

Zwracanie się na pan/pani/państwo

W języku polskim zwracamy się do (znanej i nieznaney) osoby dorosłej w sytuacjach oficjalnych (formalnych) na pan/pani/państwo. Najczęściej zwracamy się w ten sposób do osób nieznanych, z którymi spotykamy się po raz pierwszy oraz którym okazujemy szacunek (osoby starsze, autorytety...). Do osób bliskich, członków rodziny, przyjaciół, dzieci zwracamy się na ty, korzystając z czasowników w drugiej osobie (np. Jak się masz?) – zaimek ty w takich sytuacjach nie jest wyrażony bezpośrednio (patrz wyżej).

pan (rodzaj męski, liczba pojedyncza)

Czy **pan jest** Polakiem? Czy **pan mówi** po polsku? Czy **pan mieszka** w Krakowie?

pani (rodzaj żeński, liczba pojedyncza)

Czy **pani jest** Polką? Czy **pani mówi** po polsku? Czy **pani mieszka** w Krakowie?

państwo (rodzaj męski i żeński, liczba mnoga)

Czy **państwo pracują** tutaj? Czy **państwo są** Polakami? Czy **państwo mówią** po polsku?

Z rzeczownikami **pan/pani** wiąże się czasownik w trzeciej osobie liczby pojedynczej.

Np.: Jak się pan/pani nazywa? Czy pani jest Polką? Czy pan/pani mówi po polsku? Czy pan/pani mieszka w Krakowie?

Z rzeczownikiem **państwo** wiąże się czasownik w trzeciej osobie liczby mnogiej. Np.: państwo

Form **pan/pani/państwo** używamy np. w sytuacjach oficjalnych, służbowych: Witam pana/panią w naszym biurze. Tutaj jest pana/pani komputer.

Zwracanie się za pomocą form adresatywnych **pan/pani/państwo** używamy także w powitaniach i zwrotach grzecznościowych. Np.:

- Dzień dobry. – Dzień dobry panu/pani/państwu.
- Jak się pan/pani ma?
- To jest pan Jan Kowalski. – Miło mi pana poznać.
- To jest pani Beata Kowalska. – Miło mi panią poznać.
- To jest pan Jan, pan Tomasz i pani Dorota. – Miło mi państwa poznać.
- Miło mi pana poznać, panie Marku.
- Pani Krystyno, czy może mi pani pomóc?

Polski

-
-
-

[wróć do początku](#)

Польские местоимения: виды, грамматические признаки и склонение

Подробнее на сайте: <https://polonistyka.com/16635/>

местоимение представляет собой самостоятельную часть речи, которая указывает на живых существ, предметы, признаки, явления, количество, но не называет их. То есть эти слова могут заменять именные части речи (существительное, прилагательное, числительное) и наречия. Это нужно для того, чтобы избежать в речи повторов.

Разряды местоимений (rodzaje zaimków) Польские местоимения делятся на следующие виды:

личные (osobowe) – ja, ty, on, ona, ono, my, wy, oni, one;

возвратное (zaimek zwrotny) – siebie (się);

притяжательные (dziejawcze) – mój, twój, swój, jego, jej, nasz, wasz, ich;

указательные (wskazujące) – ten, tamten, ta, tamta, to, tamto, ci, tamci, te, tamte, ów, owa, owo, owi, owe,;

вопросительно-относительные (pytająco-względne) – kto, co, jaki, który, czyj и др.;

определяющие (określające) – taki, taka, takie, tacy, taki, każdy, wszelki, sam, takisam, tensam, inny, owaki;

неопределенные (nieokreślone) – jakiś, ktoś, ktokolwiek, niektórzy;

отрицательные (przeczące) – nikt, nic, żaden, niczyj;

обобщающие (upowszechniające) – każdy, wszystek и др.

В зависимости от грамматических функций и особенностей изменения различают:

местоимения-существительные (zaimki rzeczowne) – все личные, слова wszystko, kto, co, ktoś, coś, ktokolwiek, cokolwiek, nikt, nic;

местоимения-прилагательные (zaimki przymiotne) – все притяжательные, а также taki, ten, owaki, jaki, który, jakiś, jakikolwiek, czyjś, czyjkolwiek, żaden, niczyj.

В предложении они выполняют функцию определения; местоимения-числительные (zaimki liczebne) – ile, tyle;

местоимения-наречия (zaimki przysłówne) – zawsze, tak, tu, tam, tamtędy, stąd, stamtąd, dotąd, wtedy, jak, gdzie, kiedy, skąd, dokąd. Они выполняют функцию обстоятельства и, как и все наречия, не изменяются.

То есть местоимения изменяются по тем же правилам, что и части речи, которые они заменяют.

Склонение личных местоимений (odmiana zaimków osobowych) Единственное число

Предлоги в польском языке. Przyimki w języku polskim.

Подробнее на сайте: <https://polonistyka.com/20568/>

Przyimki (предлоги) – это служебная неизменяемая часть речи. Чтобы предлог имел смысловую нагрузку, рядом с ним должна стоять именная часть речи. Отсюда же происходит и название przyimek – przy imieniu (возле имени). Однако это не означает, что предлоги совсем бесполезны, без них язык был бы недостаточно точен. Например, точно ответить на вопрос Gdzie jest długopis? (Где ручка?) можно именно благодаря предлогам: na biurku (на столе), pod biurkiem (под столом), obok biurka (возле стола). Предлоги служат для связи слов в предложении или словосочетании. При

сочетании с именной частью речи предлоги создают wyrażenia przyimkowe (предложные выражения). Это наименьшая единица речи, которая позволяет конкретизировать значение предлога. Предложные выражения – это сочетание предлога с: существительными – w domu (в доме, дома), na tablicy (на доске), do szkoły (в школу), o siostrze (о сестре); прилагательными – za duży (слишком большой), o szybkim (о быстром), z młodymi (с молодыми); местоимениями – przy nim (с ним), obok was (возле вас), bez mnie (без меня), z tobą (с тобой); числительными – dla trojga (для троих), po pierwsze (во-первых); наречиями – na pewno (наверняка), na zawsze (навсегда), od zaraz (с этого момента)

Классификация предлогов

По структуре предлоги в польском языке делятся на 2 группы:

proste (простые) – w, z, bez, za, o, dla, przez, pod, nad, na, do, od, przed, między, po, ku,; złożone (сложные), состоящие из двух или трех простых предлогов – zza (z+za), znad (z+nad), ponad, pomiędzy, poprzez, spoza, spod, pomimo,

Классификация предлогов по семантическим функциям представлена в таблице ниже.

Семантическая группа Предлоги Примеры

1. przyimki przestrzenne (предлоги места) nad, za, przed, obok, między, naprzeciwko, w, na, pod, przy itd. Piłka leży pod krzesłem. (Мяч лежит под стулом). Mieszkam naprzeciwko poczty. (Я живу напротив почты).

2. przyimki czasowe (предлоги времени) o, podczas, około Mam spotkanie o ósmej. (У меня встреча в восемь).

3. przyimki celowe (предлоги цели и причины) po, dzięki, z (powodu) Idę po mleko. (Я иду за молоком). Некоторые предлоги могут иметь разное значение в зависимости от конструкции, в которой использованы. Например, предлог „na”: książka leży na stole (книга лежит на столе) – przyimek przestrzenny (предлог места); idę na obiad (я иду на обед) – przyimek celowy (предлог цели и причины).

Правописание предлогов. Основным вопросом является раздельное или слитное написание самих предлогов и их сочетаний с другими частями речи. Давайте в этом разберемся. Прежде всего нужно запомнить, что предлоги в предложных выражениях с другими частями речи пишутся раздельно: do domu (домой), o zdrowiu (о здоровье), dla mnie (для меня), przy drodze (при дороге). Ниже приводим примеры выражений, которые часто вызывают затруднение: bez wątpienia (без сомнения), bez mnie (без меня), nade mną (надо мной), poza domem (вне дома), spod stołu (из-под стола), spode łba (исподлобья), w ogóle (в общем), w czasie (w porę) (вовремя), w przód (do przodu) (вперед), za granicą (за границей), za męż (замуж), ze mną (со мной), znad morza (с моря).

Сложные предлоги, как указывает их название, состоят из двух или трех простых предлогов, которые образуют новое слово. Сложные предлоги пишутся слитно: ponad, popod, poprzez itd. Хотя в этом случае проблема не столько в слитном и раздельном написании, сколько в выборе первой буквы – s или z. Здесь правило такое: сложные предлоги всегда пишутся согласно произношению. То есть, перед глухими согласными будет писаться буква „s”, а перед звонкими – „z”. Например: spod, spomiędzy, sponad, spoza, sprzed, znad, zza. z + pod → spod z + przed → sprzed z + po + za → spoza z + po + między → spomiędzy z + po + nad → sponad z + nad → znad (помним, что звук „n” является звонким).

Еще один момент в правописании предлогов – это добавочное –е. Некоторые предлоги выступают в удлинённой форме с –е на конце: z/ze, w/we, nad/nade, przed/przede. Гласная –е добавляется к предлогу для облегчения произношения. Здесь нет строгих правил, когда употребляется короткая, а когда удлинённая форма, нужно руководствоваться комфортом произношения. Например, форма „ze” часто употребляется перед согласными s, z, ś, ź, ż, rz, sz, если после них тоже идет согласная, или же перед словами, которые начинаются с нескольких согласных, например: ze szkoły (со школы), ze złota (из золота), ze srebra (из серебра). В случае с предлогом „w” форму „we” используем перед словами, которые начинаются с согласных w и f, с последующей согласной: we Francji (во Франции), we Wrocławiu (во Вроцлаве). Что касается форм „nade” и „przede”, то они в основном используются в устойчивых выражениях: nade mną (надо мной), przede wszystkim (прежде всего).

Предлог и падежная форма В зависимости от построения предложения и его смысла, предлог может требовать, чтобы следующее за ним слово выступало в форме конкретного падежа. Некоторые предлоги управляют только одним падежом, например, предлог **dzięki** всегда требует формы **дательного падежа**: Dzięki mamie nauczyłam się czytać (Благодаря маме я научилась читать).

Другие же предлоги могут управлять сразу несколькими падежами, например, предлог **pod**, который **управляет винительным и творительным** падежами: przyjdę pod koniec spotkania (я приду под конец/ в конце встречи) – винительный падеж; buty są pod szafką (ботинки стоят под шкафчиком) – творительный падеж. Следует обратить внимание, что в случае с предложным управлением перевод на русский язык не является хорошим помощником. Очень часто в русском и польском языке предлоги сочетаются с разными падежами. Например, предлог „po” в польском языке может сочетаться с предложным падежом: Po (czym?) lekcji idę na spacer. На русский язык это предложение переводится как «После (чего?) урока я иду гулять», и предлог «после» здесь сочетается с родительным падежом.

С именительным и звательным падежом не сочетается ни один предлог, эти падежи являются независимыми. Предлоги, сочетающиеся с родительным падежом (кого? czego?) Предлог Пример Перевод bez Herbata bez cytryny Чай без лимона blisko Bank jest blisko poczty Банк находится близко от почты dla To są kwiaty dla mamy Это цветы для мамы do Będę czekać do czwartej Я буду ждать до четырёх dookoła ≈ wokół, naokoło Pies biega d(o)okoła / wokół / naokoło stołu Собака бежит вокруг стола koło ≈ obok Basen jest koło / obok hotelu Бассейн находится около отеля / рядом с отелем mimo Pracuję mimo choroby Я работаю, несмотря на болезнь naprzeciw ≈ naprzeciwko Szpital jest naprzeciw(ko) ratusza Больница находится напротив ратуши niedaleko Niedaleko domu jest park Недалеко от дома находится парк od(e) To prezent od taty i ode mnie. Jesteś starszy od Ewy i ode mnie Это подарок от папы и от меня. Ты старше Евы и меня około ≈ koło Wrócił (o)koło połnocy Он вернулся около полуночи oprócz Wszyscy oprócz mnie tam byli Все, кроме меня, там были podczas Podczas koncertu zadzwonił telefon Во время концерта зазвонил телефон poniżej Część Holandii leży poniżej poziomu morza Часть Голландии лежит ниже уровня моря powyżej Mieszkają powyżej mostu Они живут выше моста (вверх по течению от моста) spod Wyjmij walizkę spod łóżka Вынь чемодан из-под кровати spomiędzy Znajdź mój zeszyt spomiędzy książek Найди мою тетрадь между книг spośród Spośród twoich znajomych najbardziej lubię Jana Из твоих знакомых мне больше всего нравится Ян spoza ≈ zza On pochodzi spoza Polski. Kot nie mógł wyjść zza szafy Он родился не в Польше / вне Польши. Кот не мог выбраться из-за шкафа sprzed Pociąg mi uciekł sprzed nosa Поезд уехал у меня из-под носа u Mieszkamy u rodziców Мы живём у родителей w czasie ≈ w ciągu Poznaliśmy się w czasie urlopu. W ciągu trzech lat nakręciła osiem filmów Мы познакомились во время отпуска/ в отпуске. В течение трех лет/ за три года она сняла восемь фильмов w razie W razie deszczu, spotkamy się w środku В случае дождя встретимся внутри według Według prawa Według mnie В соответствии с

законом По-моему/ по моему мнению wśród Dobrze się czuję wśród młodych ludzi Я хорошо себя чувствую среди молодёжи wzduż Szliśmy wzduż rzeki Мы шли вдоль реки z(e) Jestem z Polski, a on ze Szwecji Я из Польши, а он из Швеции zamiast Zamiast ryżu poproszę ziemniaki Вместо риса попрошу картошку znad Jutro wracamy znad morza Завтра мы возвращаемся с моря z powodu Odwołał spotkanie z powodu choroby Он отменил встречу из-за болезни/ по причине болезни Предлоги, сочетающиеся с дательным падежом (кому? czemu?) Предлог Пример Перевод dzięki Nauczyłam się pływać dzięki twojej pomocy Я научилась плавать благодаря твоей помощи naprzeciw Ala wyszła naprzeciw matce Аня вышла навстречу матери na przekór ~ na złość Chciał studiować na przekór rodzicom Он хотел учиться наперекор/ назло родителям przeciw ~ przeciwko Tabletki przeciw grypie Таблетки против гриппа wbrew Zrobiłem to wbrew sobie Я сделал это вопреки себе Предлоги, сочетающиеся с винительным падежом (kogo? co?) Предлог Пример Перевод między ~ pomiędzy Schowaj pieniądze (po)między dwie książki Спрячь деньги между двумя книгами na Połóż gazetę na stół. On jest chory na gripę. Idę na uniwersytet, a potem na pocztę i na koncert. Sto kilometrów na godzinę Положи газету на стол. Он болен гриппом. Я иду в университет, потом на почту и на концерт. Сто километров в час nad Idę nad rzekę Я иду на реку/ к реке o Kłóćim się o drobiazgi Proszę o sok pomarańczowy Мы ссоримся по пустякам/ из-за пустяков Дайте, пожалуйста, апельсиновый сок po Przyjedź po mnie na lotnisko Приедь за мной (встречать меня) в аэропорт pod Kot wszedł pod szafę. Przyjdę pod wieczór. Kot забрался под шкаф. Я приеду к вечеру/ под вечер ponad Czekałam już ponad godzinę Я жду уже больше часа poza Nigdy nie wyjeżdżał poza Warszawę Он никогда не уезжал из Варшавы przed(e) Wyjdź przed dom Выйди из дома (и стой перед домом) przez(e) Nie przechodź sama przez drogę. Przeze mnie masz teraz kłopoty Не переходи сама через дорогу. Из-за меня у тебя теперь проблемы w(e) Przyjadę we wtorek albo w piątek. Zrobimy to w trojkę. Я приеду во вторник или в пятницу. Мы сделаем это втроём za Schowaj się za szafę. Przyjdę za godzinę Спрячься за шкаф. Я приду через час Предлоги, сочетающиеся с творительным падежом (z kim? z czym?) Предлог Пример Перевод (po)między Chcę siedzieć (po)między córką i synem Я хочу сидеть между дочерью и сыном nad Lecimy nad Warszawą. Jestem nad morzem, a ty nad jeziorem. Zasnąłam dopiero nad ranem Мы летим над Варшавой. Я на море/у моря, а ты на озере/ у озера. Я заснула лишь перед рассветом. pod Kot śpi pod szafą. Pod warunkiem, że tego więcej nie zrobisz Kot спит под шкафом. При условии, что ты этого больше не сделаешь. ponad Lecimy ponad chmurami Мы летим выше облаков poza Mieszkamy poza Warszawą. A poza tym wszystko w porządku. Мы живём за Варшавой (вне Варшавы). А кроме этого/во всём остальном/за исключением этого, всё в порядке przed(e) Czekałam przed domem. Przyjdź do nas przed dziewiątą Я жду перед домом/ у дома. Приди к нам в девятом часу/ до девяти w związku z Dostałem list w związku z wypadkiem Я получил письмо в связи с несчастным случаем za Schował się za drzewem Он спрятался за деревом z(e) Sąsiadka ze starym psem kłóci się z sąsiadką z kotem Соседка со старой собакой ссорится с соседкой с котом zgodnie z Nie umiesz jeździć zgodnie z przepisami? Ты не умеешь ездить по правилам? Предлоги, сочетающиеся с предложным падежом (o kim? o czym?) Предлог Пример Перевод na Gazeta leży na stole. Mieszkał na wsi, na Ukrainie Газета лежит на столе. Он жил в деревне, на Украине o Myślę o was. Wróc o dziesiątej Я думаю о вас. Вернись в десять po Po pracy przyjdę do domu. Nie skacz po kanapie. Buty mam po bracie После работы я приду домой. Не прыгай по дивану. Эта обувь (досталась мне) от моего брата przy Usiądź przy mnie. Mógłbyś to przy okazji zrobić? Сядь рядом со мной. Ты мог бы это сделать при случае? w(e) Byliśmy w górach, w Austrii i we Włoszech Мы были в горах, в Австрии и в Италии Postарайтесь запомнить такие конструкции, чтобы правильно соотносить предлоги и соответствующие им падежи. * – таблицы составлены на основе учебников: Pyzik Józef. 2006. Przygoda z gramatyką. Kraków. Madelska Liliana. 2012. Практическая грамматика польского языка. Kraków.

Подробнее на сайте: <https://polonistyka.com/20568/>

Zaimki

Zaimek to odmieniana część mowy, która zastępuje jakąkolwiek część mowy (np. rzeczownik, przymiotnik, przysłówek, liczebnik) z wyjątkiem czasownika. Pełni ich funkcje w zdaniu. Zaimki odmieniają się przez przypadki, liczby i rodzaj gramatyczny. Odmiana zaimków zależy od tego, jaką część mowy zastępują.

Zaimki osobowe

Zaimki osobowe zastępują rzeczowniki. Zaimki osobowe odmieniamy. Krótkich form zaimków osobowych mi, cię, ci, go, mu nie używamy ani na początku, ani na końcu zdania.

Zaimki niego, niemu, niej występują tylko po przyimkach. Zaimków ja, ty, my, wy (zaimki osobowe 1. i 2. osoby liczby pojedynczej i mnogiej) nie używamy w funkcji podmiotu – znaczenie zaimka wyraża końcówka czasownika (orzeczenia zdania), np.: Czyta**łem** gazetę. zamiast **Ja** czyta**łem** gazetę. Zaimków w zdaniu używamy tylko w sytuacji, kiedy chcemy akcentować, że to właśnie ta osoba (te osoby) wykonuje czynność wyrażoną w zdaniu

Zaimki nieokreślone

Zaimki nieokreślone często zakończone są na -
ś: co**ś**, jaki**ś**, jaka**ś**, jakie**ś**, czyj**ś**, kiedy**ś**, kto**ś**, która**ś**, gdzie**ś**.

W większości pochodzą od zaimków pytających: kto? → kto**ś**, co? → co**ś**, jaki? → jaki**ś**

Użyciem zaimka nieokreślonego wyrażamy nie tylko obojętność co do dokładności miejsca, osoby, czasu, cechy, ale także podkreślamy, że może być to dowolne miejsce, osoba itp.

Zaimki przeczące

Zaimki przeczące są używane do budowania zdań zaprzeczonych. W języku polskim stosuje się podwójne zaprzeczenie. Np.: Nigdzie nie byłem.

Zaimki przeczące w większości pochodzą od zaimków pytających: kto → **nikt**, co → **nic**, gdzie → **nigdzie**

Zaimki dzierżawcze

Zaimki dzierżawcze zastępują wyraz, który określa osobę posiadającą przedmiot lub stosunek do innej osoby. Odmieniamy je jako przymiotniki, tzn. zaimek zmienia się zgodnie z rodzajem gramatycznym rzeczownika, jaki następuje po nim.